

Vem har rätt och vem har fel?

Frågan som har sysselsatt mänskligheten ordentligt de senaste årtusendena.

I religion och politik har vi med vapen eller ord slagit ner allt som går att slå ner med den föresatsen att vi vet bättre och det ger oss rätt. Idag har massmedia tagit på sig rollen att med experternas långa rader tala om vad som är rätt och sanning. Skruven dras åt i vår bransch, vad är vetenskapligt och vad är ovetenskapligt? Vem har rätt?

Livet - en hypotes

Allting inom komplementärmedicinen är hypotetiskt. Livet självt i alla dess former vi möter är hypotetiskt. Det finns ingen objektiv sanning i människans värld. Fanns det en sådan sanning skulle mänsklighetens alla problem vara lösta vid det här laget. En vetenskapskvinna/man som arbetar seriöst vet att vetenskapen, där vetenskapen får stå för den mätbara delen av livet, är hypotetiskt. Tyvärr går media och forskning ut med att vetenskap är sanning och det som inte kan dokumenteras via instrument är oseriöst och okunnigt. Vetenskapen ska naturligtvis syssla med det som är mätbart och ingenting annat. Att däremot "proppa" in hela kosmos, det vill säga livet självt, i den vetenskapliga tvångströjan är mer oseriöst än vad vi många gånger kan ana.

Ibland kan det vara bra att komma ihåg några grundsatsar:

- att livet i alla dess former låter sig ej analyseras
- att människan ej kan sätta sig över livets inneboende medvetenhet
- respekterar vi ej det ovanstående så slår naturen tillbaka

Att moder jord håller på att få spader har vi väl förstått lite till mans nu när naturkatastroferna avlöser varandra. Även vår egen organism dvs. vår egen jord, börjar bli trött på gifter, manipulation och kortsiktiga symtomlösningar.

Om det nu inte finns något rätt eller fel i varje enskilt fall, vad gör vi då? Om vi nu ska minska klyftan mellan vetenskap/skolmedicin och alternativ/komplementärmedicin, vad ska vi göra då?

Ja, vi ska definitivt inte försöka bräcka varandra genom att tala om hur duktiga vi är (underförstått att vi har rätt). Svaret och hemligheten ligger i den sanna ödmjukheten över hur lite jag egentligen begriper. Först då kan jag stanna upp och lyssna på en kollega och respektera dennes åsikt utan att lägga min egen värdering i resonemanget (rätt eller fel). När en människa kommer till det stadium där hon förstår hur lite hon uppfattar av verkligheten så har hon egentligen ökat sitt perspektiv och kunskap. Fast gammalgreken Sokrates nämnde just detta, att han inte visste så mycket trots att han troligtvis visste mer än de flesta på sin tid, var man tvungen att döda honom med den giftiga växten odört. Vi får hoppas att den tiden är förbi och att vi istället börjar lyssna mer och tala mindre!

Vi vuxna skulle kunna lära av barnen som ej vet vad som är rätt eller fel. Barnen tittar in i "världen" som genom ett fönster och vad de ser är i första hand möjligheter som är obegränsade. Leken och fantasin är verktyget för växande och kreativitet. Den bildar faktiskt basen för själva vuxenlivet. Barn av idag tvingas tidigt ifrån leken in i aktivitetens och prestationernas långa arm från samhälle, skola och föräldrar. Många klarar av detta men vi möter många vilsna människor idag där rädslan att kliva in i livets vardande syns i deras ögon. Mognaden ligger just där i en människas liv. Att lämna barndomens fönster och kliva in gradvis i verkligheten (vardandet - jag är - Nalle Puh-stuket) och bli närvarande i det man gör. Ju mer närvarande man är desto mer ansvar kan man bära!

Tidigare användning

För att avsluta detta resonemang kan man säga att skolmedicinen är

oändligt mycket mer använt i dagens samhälle än den komplementära medicinen. Konkurrens kan det ej bli frågan om eftersom behovet att "hjälpa" är stort ur många nivåer. Det som däremot vore önskvärt är att den alternativa värden bör utövas i ett tidigare skede i allmänhälsan. Nu kommer människor ofta i ett dåligt skick med orden "nu har jag provat allt, så nu står allt hopp till er!"

Henrik Hellberg,
zonterapeut och homeopat.

"Därför bygger hela naturmedicinen på stimulering, med olika metoder, av människans egen inneboende livskraft som ibland spårat ur men som behöver en knuff".

mässiga (dagliga konflikter) och fysiska (stressen) orsaker. Man kan se det som ett "stjärnornas krig" mellan mikroorganismer och övriga organismer (växter, djur och människor). När livskraften sätts ner försöker mikroorganismerna ta över. Dör vi så är mikroorganismerna redan där och gör jobbet att återbörda oss till jord.

Skolmedicinskt perspektiv

Skolmedicinen arbetar nästan tvärtom i allt vad som anses naturligt i naturmedicinen. Alla former av uttryck för sjukdom när det gäller immunförsvaret behandlas med farmakologi och vacciner. Vilka är de största chanserna för ett immunförsvaret att utvecklas? Genom att utvecklas i sin egen takt eller genom ett ständigt manipulerande så att i alla fall "ytan" är lugn. En öppen fråga.

processer som ej har fått läka ut på ett naturligt sätt och som tar ner immunförsvaret så att det inte orkar möta yttre faktorer som damm, pollen, mat osv. Skolmedicinen talar idag om det ärftliga som en förklaring till allergifenomenet. Det ärftliga ingår som en del i begreppet konstitution som i naturmedicinen omfattar hela människan. Där fysiologin slutar, där börjar konstitutionen.

I kommande nummer kommer jag att diskutera vad som menas med konstitution, orsakerna kring en allergibild och vad som menas med en inre förorening.

